

RP 94/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om EU-miljömärke

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en lag om EU-miljömärket. Genom lagen verkställs en ny bilaga till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 om ett EU-miljömärke, nedan förordningen *om ett EU-miljömärke*. Bilagan gäller de avgifter som hör samman med EU-miljömärkningen. Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	3
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	3
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	4
DETALJMOTIVERING	6
1 LAGFÖRSLAG	6
2 IKRAFTTRÄDANDE	7
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	8
LAGFÖRSLAG	9
Lag om EU-miljömärke	9

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

Systemet med ett EU-miljömärke är en del av gemenskapens politik för hållbar konsumtion och produktion, genom vilken man strävar efter att minska konsumtionens och produktionens negativa inverkan på miljön, hälsan, klimatet och naturresurserna.

I lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke (86/2011) föreskrivs det om frågor som gäller utnämning av ett nationellt organ, avgifter samt granskning och övervakning i enlighet med förordningen om ett EU-miljömärke. I lagen är Motiva Services Oy utsett till nationellt behörigt organ.

I bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke bestäms de avgifter som ska tas ut för handläggningen av ansökningar om EU-miljömärket och användningen av märket. Ansöknings- och årsavgifterna är fasta avgifter och de bestäms utifrån företagets storlek och omsättning. Företagen är indelade i tre klasser: storföretag, små och medelstora företag och mikroföretag. Närmare bestämmelser om avgifterna finns i miljöministeriets förordning (361/2011).

Enligt 4 § i lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) på de avgifter som tas ut för ansökningar om tilldelning av EU-miljömärke och för användningen av märket i den mån tillämpliga bestämmelser saknas i Europeiska unionens lagstiftning.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Det föreslås att lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke och miljöministeriets förordning om avgifter för Europeiska unionens miljömärke upphävs samtidigt som det utfärdas en ny lag om EU-miljömärket. Bestämmelserna i den lag som upphävs ska tas med i den nya lagen efter att det har gjorts de ändringar som krävs i dem.

Behovet av ändringar beror på att det gjorts ändringar i bilaga III till förordningen om ett

EU-miljömärke. I bilaga III till förordningen bestäms de avgifter som ska tas ut för ansökan om EU-miljömärke och rätten att använda det. Bilagan ersattes med en ny den 14 augusti 2013. Den nya bilagen trädde i kraft den 4 september 2013.

Genom ändringen av bilagan eftersträvas kostnadssamband. Målet är att kostnaderna för att använda EU-miljömärket ska vara tillräckliga för att täcka de kostnader som uppkommer av utvecklingen, administrationen och marknadsföringen av EU-miljömärkesprogrammet.

I den ändrade bilagan till förordningen bestäms fortfarande den avgift som tas ut hos företag för ansökan om rätt att använda märket utifrån företagets storlek och omsättning. I bestämmandet av den årsavgift som tas ut för användning av märket ger kommissionen medlemsländerna ett visst spelrum. Årsavgiften kan vara en fast avgift eller en avgift baserad på det årliga värdet av försäljningen inom unionen av den produkt som tilldelats EU-miljömärket. Det behöriga organet får också ta ut en avgift för kontroll- och verifieringsbesök som gjorts både inom landet och utomlands. Dessutom ska ansökningsavgiften sänkas, om det företag som ansöker om miljömärke är registrerat enligt gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning, nedan *EMAS-ordningen*, eller certifierat enligt ISO 14001.

3 Propositionens konsekvenser

Avsikten med förslaget är att ändra rättsläget så att det motsvarar de ändrade kraven i förordningen om ett EU-miljömärke. I den föreslagna lagen ingår inte längre den hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) som finns i den gällande lagen.

I bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke bestäms kriterierna och principerna för grunderna för avgifterna. I lagen om grunderna för avgifter till staten är syftet att prissätta en tjänst utifrån dess självkostnadsvärde och förenhetliga prissättningspraxis hos statens ämbetsverk och inrättningar.

Den prissättning som gäller EU-miljömärket avviker dock från de statliga ämbetsverkens verksamhet, eftersom man vid prissättningen av märkningen också behöver beakta kontrollbesöken hos utländska licensinnehavare, kostnaderna för marknadsföringen av märkningen samt rådgivningen till och auditeringen av licensinnehavarna, vilket inte är traditionellt tjänstearbete. Vid bestämningen av avgiftsgrunderna måste dessutom övriga Europeiska unionens medlemsländers prissättningspraxis och marknadsläget iakttas.

I samband med beredningen av lagen har det gjorts en bedömning av de ekonomiska konsekvenserna, om man i den nya lagen använder den möjlighet som bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke ger att prissätta ansöknings- och årsavgifterna inom den ram som förordningen ger. I Finland finns det för närvarande 16 licensinnehavare, varav åtta har licens för pappersprodukter. Fem av dessa har licens för kopierings- och tryckpapper, två för tidningspapper och en för mjukpapper. Ändringen har ingen betydande inverkan på de inkomster som samlas in i form av ansökningsavgifter, eftersom den ändring som gäller dem endast gäller storföretag och är till storleken ringa. Ansökningsavgiften för storföretag stiger från 1 200 till 2 000 euro.

När det gäller årsavgifter gör förordningen om ett EU-miljömärke möjligheten att ta ut avgift utifrån en miljömärkt produkts omsättning att årsavgiften för en del av de stora licensinnehavarna för pappersprodukter blir mångdubbelt större. De miljömärkta pappersprodukterna omfattar stora produktions- och försäljningsvolymerna (omsättningar på 10 miljoner - 3 miljarder). Höjningarna är dock i huvudsak så måttfulla att de inte anses inverka på företagsverksamhetens lönsamhet. Höjningarna av årsavgifterna för små och medelstora företag kommer enligt förslaget att vara måttliga även om det för alla inte för närvarande finns vetskap om försäljningsvolymerna eller omsättningen för de miljömärkta produkter som licensen gäller. Avgifterna för små och medelstora företag stiger eller sjunker sannolikt med 250 euro. Årsavgifterna för företag som bedriver inkvarteringsverksamhet kan t.o.m. sjunka.

Sammanlagt blir summan av årsavgifterna för de giltiga licenserna 2,5 gånger större, om alla nuvarande licensinnehavare blir kvar. De ökade inkomsterna från licenserna gör det möjligt att utveckla, utvidga och marknadsföra märkningen i Finland som ett instrument för miljö- och konsumentpolitiken.

Det är svårt att bedöma hur höjningen av avgifterna inverkar på företagens benägenhet att ansöka om EU-miljömärket. EU-miljömärkningen är ett frivilligt styrmedel och intresset för att ansöka om rätt att använda märket varierar beroende på marknad, ändringar i produktutvecklingen och det ekonomiska läget. Lagförslaget ändrar inte ansökningsprocessen för företagen, vilket betyder att lagförslaget inte påverkar företagens administrativa kostnader. Syftet med höjningen av avgifterna är att förbättra det nationella organets möjligheter att stödja företagen i ansökningsprocessen och i marknadsföringen, vilket gör företagets arbetsbörda lättare.

Lagförslaget har inga direkta konsekvenser för myndigheternas verksamhet. Ändringen säkerställer verksamhetsförutsättningarna för Motiva Services Oy och gör det möjligt att prissätta de kostnader som märkningen medför så att de motsvarar totalkostnaderna.

Miljöministeriet kommer att följa upp och utvärdera hur den föreslagna lagen inverkar på förverkligandet av kostnadssambandet när det gäller avgifterna för miljömärkningen. Ministeriet tar upp verkningarna i budgetförslaget för 2016 och i ramförslaget för 2017—2020.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid miljöministeriet. Verkställigheten av bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke bereddes till en början som en ändring av den nationella avgiftsförordningen. Ett utkast till ändring av avgiftsförordningen sändes på remiss hösten 2013. Vid den fortsatta beredningen frångick man ändringen av avgiftsförordningen, och den regeringsproposition som gäller den nu föreslagna lagen var ute på remiss i april-maj 2014. Förslaget sändes på remiss till justitieministeriet, finansministeriet, arbets- och näringsministeriet, Konkurrens- och

konsumentverket, Finlands näringsliv, Grafiska industrin rf, Motiva Services Oy, Teknologiindustrin rf och Mediernas Centralförbund rf. Remissyttranden lämnades av justitieministeriet, finansministeriet, arbets- och näringsministeriet och Motiva Services Oy. I yttrandena ifrågasattes inte behovet att ha kostnadssambandet som utgångspunkt när avgifterna för miljömärkningen bestäms. I yttrandena framfördes dock ett behov av en specificering av de ekonomiska konsekvenserna och konsekvenserna för företagen. Dessutom konstaterar finansministeriet att

behovet att höja årsavgifterna minskar, om det reserveras mindre resurser för utveckling och marknadsföring av miljömärket än vad som har antagits i förslaget. Enligt finansministeriet bör man vid fastställandet av årsavgifterna beakta avgiftsbördan, så att den inte blir oskäligt stor för företagen. Finansministeriet anser att resurserna för att utveckla och marknadsföra EU-miljömärket bör anpassas till en lämplig nivå med hänsyn till de företag som omfattas av märkningen och miljömärkningssystemet som helhet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 §. Lagens syfte. Syftet med den föreslagna lagen är att nationellt verkställa förordningen om ett EU-miljömärke och de ändringar som gjorts i den. Förordningen om ett EU-miljömärke verkställdes redan 2011 genom lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke, som nu föreslås bli upphävd. Behovet av att upphäva lagen och stifta en ny lag om samma ärende har uppstått på grund av de ändringar som genom kommissionens förordning (EU) nr 782/2013 gjorts i bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke.

2 §. Behörigt organ. I det föreslagna 1 mom. nämns det företag som i Finland sköter det behöriga organets uppgifter. I 2 mom. föreskrivs det om det straffrättsliga tjänsteansvar och det skadeståndsansvar som gäller företagets arbetstagare. Lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke, som föreslås bli upphävd, innehåller för närvarande också hänvisningar till de allmänna förvaltningslagarna. Det föreslås att dessa hänvisningar lämnas bort som obehövliga, eftersom lagarna också annars blir tillämplbara på grund av bestämmelserna om tillämpningsområdet.

3 §. Definitioner. I paragrafen definieras storföretag, små och medelstora företag och mikroföretag. Definitionerna behövs, eftersom avgifterna för de företag som ansöker om EU-miljömärke graderas utifrån antalet anställda i ett företag och företagets omsättning eller balansslutning. Definitionerna av små och medelstora företag samt mikroföretag följer kommissionens rekommenderade definition av mikroföretag och små och medelstora företag (2003/361/EG).

4 §. Granskning och övervakning. I paragrafen föreslås det att miljöministeriet ska ha rätt att granska och övervaka verksamheten hos det företag som sköter förvaltningen av EU-miljömärket. I den gällande lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke finns en bestämmelse som till sakinnehållet är likadan.

5 §. Avgifter. I paragrafen hänvisas det till bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke, där det finns närmare bestämmelser om avgifterna i anslutning till ansökan om och förvaltningen av EU-miljömärket. Bilagan trädde i kraft den 4 september 2013.

6 §. Ansökningsavgift. I paragrafen föreslås bestämmelser om en ansökningsavgift som täcker de administrativa kostnaderna för handläggningen av och beviljandet av EU-miljömärket. Avgiften ska variera mellan 350 och 2 000 euro beroende på storleken på det företag som ansöker om rätt att använda sig av EU-miljömärket. En ändring jämfört med de gällande ansökningsavgifterna är att avgiften för storföretag stiger med högst 800 euro.

I förordningen om ett EU-miljömärke föreskrivs det om grunderna för sänkning av ansökningsavgifterna. Ett företag har rätt till sänkt avgift om det är registrerat enligt EMAS-ordningen eller om det är certifierat enligt ISO 14001. Sänkningarna är inte kumulativa. Om ett företag både är registrerat enligt EMAS-ordningen och certifierat enligt ISO 14001, tillämpas den högre sänkningprocenten.

7 §. Årsavgift. I paragrafen föreskrivs det om hur storleken på den årsavgift som tas ut för användning av EU-miljömärket bestäms. Årsavgift tas ut från den dag då rätten att använda EU-miljömärket beviljas.

Årsavgifterna bestäms utifrån företagets omsättning. I paragrafen föreskrivs det dock nedre och övre gränser för årsavgifterna per produktgrupp och sökande. Årsavgiften kan sänkas med 15 procent, om företaget är registrerat enligt EMAS-ordningen. En annan grund för sänkning av avgiften är enligt förordningen om ett EU-miljömärke storleken på det företag som använder EU-miljömärket. För små och medelstora företag, mikroföretag och tillverkare och tjänsteleverantörer i utvecklingsländerna är sänkningen 25 procent. Flere sänkningar av årsavgifterna kan tillämpas samtidigt.

8 §. Övriga avgifter. I den föreslagna paragrafen bestäms avgifterna för väsentlig för-

ändring eller utökning av rätten att använda EU-miljömärket. På dessa avgifter tillämpas samma sänkingsgrunder som på ansökningsavgifterna. Andra avgifter i enlighet med paragrafen kan vara rese- och inkvarteringskostnader som orsakas av kontroll- och verifieringsbesök utförda av det behöriga organets personal eller tredje part.

9 §. Övriga skyldigheter för den som ansöker om märke. I paragrafen bestäms de övriga skyldigheter som den som ansöker om EU-miljömärke och den som har rätt att använda det har utöver de avgifter som det föreskrivits om i tidigare paragrafer. Företag som är certifierade enligt ISO 14001 och företag som är registrerade enligt EMAS-ordningen ska varje år visa att de uppfyller de villkor som ingår i dessa system. Rätten att använda EU-miljömärket förutsätter att de avgifter som gäller märket betalas på ändamålsenligt sätt och inom utsatt tid till Motiva Services Oy. Den lag om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke som fortfarande är i kraft innehåller en hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten. Eftersom hänvisningen inte ingår i den föreslagna lagen, föreslås det att det till 3 mom. fogas bestämmelser där det föreskrivs att Motiva Services Oy får ta ut dröjsmålsränta, om avgifter som gäller EU-miljömärket försenas, och att avgifterna i fråga är direkt utsökbara. I förordningen om ett EU-miljömärke krävs det att det behöriga organet förbjuder ett företag att använda märket, om en produkt som är försedd med EU-miljömärket inte uppfyller grunderna för beviljande av det eller om EU-miljömärket inte används i enlighet med de användningsvillkor som anges i förordningen. På grund av detta krav föreslås det att det till paragrafen fogas en bestämmelse enligt vilken ett tillstånd att använda EU-miljömärket återtas, om de avgifter som gäller det går till utsköning.

10 §. Straff för brott mot tystnadsplikten. Artikel 10.6 i förordningen om ett EU-miljömärke innehåller en sekretessbestämmelse enligt vilken det behöriga organet inte får avslöja sådan information som det har fått tillträde till under arbetet med bedömning av huruvida en användare av EU-miljömärket iakttar grunderna för beviljande av EU-miljömärket. Innehållet i den föreslagna be-

stämmelsen är likadant som paragrafen i den gällande lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke. Det föreslås inte heller några ändringar i de nationella straffbestämmelserna.

11 §. Ändringssökande. I paragrafen föreskrivs det om förfarandet för begäran om omprövning och om ändringssökande i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Den gällande lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke innehåller en uttrycklig bestämmelse om ändringssökande. Förfarandet för begäran om omprövning av ett avgiftsbeslut som Motiva Services Oy har fattat har varit i kraft med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten. Den bestämmelse om förfarandet för begäran om omprövning som nu föreslås behövs, eftersom det i lagen inte längre ingår någon hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten. I den föreslagna bestämmelsen skrivs det för tydlighetens skull i stället för det behöriga organet namnet på det företag vars beslut det går att söka ändring i. I paragrafen beaktas den ändringsproposition som har beretts vid justitieministeriet och genom vilket ett förfarande med besvärstillstånd till högsta förvaltningsdomstolen tillkommer, såväl för beslut om avgifter som för ett beslut av förvaltningsdomstolen om beviljande av EU-miljömärke.

12 §. Ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt. Samtidigt upphävs den gällande lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke och miljöministeriets förordning om avgifter för Europeiska unionens miljömärke. Till ikraftträdandebestämmelsen föreslås det dessutom att det tas in en övergångsbestämmelse, som ska gälla de årsavgifter vars grund har uppkommit under den gällande lagen, men som betalas först efter att den föreslagna lagen har trätt i kraft.

2 Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt. Bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke trädde i kraft redan den 4 september 2013 och den är nationellt direkt tillämpbar rätt. I och med den föreslagna lagen kommer de nationella bestämmelserna således att motsvara rådande rättsläge.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Det centrala innehållet i den föreslagna lagen är att föreskriva om det behöriga organets rätt att ta ut avgifter som hör samman med EU-miljömärket. Beviljande av EU-miljömärket kan delvis ses som en offentlig förvaltningsuppgift och de avgifter som hör samman med beviljande av EU-miljömärket måste därmed bedömas med hänsyn till 81 § i grundlagen. Av de avgifter som ingår i förslaget kan ansökningsavgiften och övriga avgifter i enlighet med 8 § betraktas som avgifter som direkt grundar sig på kostnads samband. Kopplingen till kostnads sambandet när det gäller de årsavgifter som

det föreskrivs om i förslaget är inte lika klar, så med beaktande av grundlagens bestämmelser och grundlagsutskottets ställningstaganden, inklusive grundlagsutskottets utlåtande GrUU 7/2007 rd har det ansetts ändamålsenligt att det föreskrivs om årsavgiftens belopp på lagnivå. I lagförslaget ingår dessutom skyldigheter för dem som söker och har rätt att använda EU-miljömärket. Dessa skyldigheter är det motiverat att föreskriva om på lagnivå för att garantera rättssäkerheten. Med beaktande av det som anförts ovan anses det att lagen kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om EU-miljömärke**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

I denna lag bestäms om de frågor som gäller verkställigheten av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 om ett EU-miljömärke, nedan *förordningen om ett EU-miljömärke*.

2 §

Behörigt organ

Det behöriga organ som avses i artikel 4 i förordningen om ett EU-miljömärke är i Finland Motiva Services Oy.

På de personer som i Motiva Services Oy sköter uppgifter enligt förordningen om ett EU-miljömärke tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de fullgör dessa uppgifter. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *storföretag* företag som har fler än 250 anställda och som har en omsättning som överstiger 50 miljoner euro eller en balansomslutning som överstiger 43 miljoner euro,

2) *små och medelstora företag* företag som varken är storföretag eller mikroföretag,

3) *mikroföretag* företag som har färre än 10 anställda och en årsomsättning eller en ba-

lansomslutning som uppgår till högst 2 miljoner euro.

4 §

Granskning och övervakning

Miljöministeriet har rätt att granska och övervaka Motiva Services Oy:s verksamhet som förvaltare av miljömärkningen.

5 §

Avgifter

Utöver vad som föreskrivs i denna lag föreskrivs det om ansökningar om beviljande av det EU-miljömärke som avses i förordningen om ett EU-miljömärke och de avgifter som tas ut för användningen av märket i bilaga III till förordningen om ett EU-miljömärke.

6 §

Ansökningsavgift

Den ansökningsavgift som tas ut hos storföretag för de administrativa kostnaderna i samband med handläggning av en ansökan och tilldelning av EU-miljömärke är 2 000 euro. Den ansökningsavgift som tas ut hos små och medelstora företag samt för tillverkare och tjänsteleverantörer i utvecklingsländerna är 600 euro. Den ansökningsavgift som tas ut hos mikroföretag är 350 euro.

Ansökningsavgiften tas ut innan granskningen av ansökan inleds. Den avgift som tagits ut återbetalas inte.

7 §

Årsavgift

Hos den som har rätt att använda EU-miljömärke tas det ut en årsavgift från och med det år då märket beviljas.

Årsavgiften för EU-miljömärke är 0,15 procent av den miljömärkta produktens omsättning. En enskild produkts värde bestäms utifrån det skattefria tillverkningspriset för den miljömärkta produkten. Årsavgiften för tjänster som har fått EU-miljömärke bestäms utifrån tjänstens anskaffningspris. Årsavgiften sänks med 15 procent, om det företag som ansöker om miljömärke är registrerat enligt gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning, nedan *EMAS-ordningen*. Bestämmelser om övriga sänkningar av avgifterna för EU-miljömärket finns i förordningen om ett EU-miljömärke.

Årsavgiften är högst 25 000 euro och minst 500 euro per produktgrupp och sökande.

8 §

Övriga avgifter

När den som har rätt att använda EU-miljömärket ansöker om väsentlig förändring eller utökad användning av licensen debiteras en ersättning på 115 euro per timme för administrativa kostnader i samband med handläggningen. Ersättningen får uppgå till högst 2 000 euro för storföretag, 600 euro för små och medelstora företag och 350 euro för mikroföretag.

Hos den som har licens att använda EU-miljömärke tas ut de kostnader som orsakas av kontroll- och verifieringsbesök.

9 §

Övriga skyldigheter för den som ansöker om märke

Sökande som har ISO 14001-certifiering ska varje år visa att de fullgör åtagandet. Sökande som är registrerade enligt EMAS-ordningen ska lämna in en kopia av sin årliga

gen kontrollerade miljöredovisning till Motiva Services Oy.

Om betalningen av en avgift som gäller EU-miljömärket försenas tas dröjsmålsränta ut i enlighet med räntelagen (633/1982). En avgift enligt denna lag är direkt utsökbar. Bestämmelser om uttag av avgifter finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Om en avgift som gäller EU-miljömärke från en innehavare av rätt att använda miljömärket går till utsökning, återtas tillståndet att använda EU-miljömärket.

10 §

Straff för brott mot tystnadsplikten

Straff för brott mot det förbud som det föreskrivs om i artikel 10.6 i förordningen om ett EU-miljömärke utdöms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen (39/1889), om inte gärningen är straffbar enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller det inte föreskrivs något strängare straff för det någon annanstans i lag.

11 §

Ändringsökande

Ändring i ett beslut av Motiva Services Oy att påföra avgift får sökas genom en begäran om omprövning till Motiva Services Oy på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003).

Ändring i ett omprövningsbeslut och ändring i ett beslut av Motiva Services Oy som gäller beviljande av EU-miljömärke får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs lagen om förfarandet vid tilldelning av EU-miljömärke

(86/2011) och miljöministeriets förordning om avgifter för Europeiska unionens miljömärke (361/2011).

På en årsavgift vars grund har uppkommit före denna lags ikraftträdande, tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 3 juli 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Miljöminister *Ville Niinistö*